

13. A gróf és az apáca

13.1.

Amott a magos hegyen, a völgyön nyíztem át,
ott láttam három gróft, ki csónakon halász.
A legeslegifjabb gróf, ki csónak szélén állt,
arany serlegből kínált vidámító borát.
Nem kell nekem a bora, isz úgy se ihatom,
mert én szegény kislány, s te gazdag gróf vagyol.
Ekkor a gróf legíny zsebibe nyút, kivett egy karikát,
nesze te szíp leány, szerelmem zálogát.
Nem kell nekem a gyűrűd, isz úgy sem horhatom,
mert én szegény kislyány, s te gazdag gróf vagyol.
Ekkor a gróf legíny zárda előtt
megnyomta a csengőt, hun van az új apáca, ki most ide bejött.
Ide be nem jött senki, kimennyi sem lehet,
rátok gyojtom a szent zárdát, ha be nem engedtek.
Ekkor az új apáca, ki talpig fehérbe,
rövidre vágott hajjal, ki föl van szentelve.
Ekkor a gróf legíny zsebibe nyúlt,
s kivette pisztolyát,
agyon lótte a lyánt,
s utána önmagát.

13.2. A gróf és az apáca

Amott a hettetón áll egy piross barna lyány,
onnan lát három gróffit, a csónakon halász.
A legeslegifjabb a csónak szílin áll,
aranyos sörlegéből kínálta piros borát.
Nem kelly nekem a bora, hisz usse ihatom,
én egy szegín kislyánka, te gazdag gróf vagyol.
Este a zárda előtt meghúszták a csengőt,
hol az új apáca, ki máma idejött?
Nem gyött ide máma senki, ki sem küldhetyük,
– Rátokgyojtom a zárdát, ha ki nem külditek.
S ekkor kilíp zárdából sej egy piross barna lyány,
haja rövidre vágva és kész apáca már.
Lehúz a gróf az ujjáró egy aran karikát,
– Nesze fogadd e gyűrőt, szerelmem zálogát.
– Nem kölly nekem a gyűrő, hisz uty sem horthatom,
mert zárdábo kölly marannom, azt is jól tudom.
S kihúzza ja gróf a zsebéből, sej a pisztolat,
szíven lövi a kislyánt, azután önmagát.

Asszonyok gyerekekkel a kacsaisztatónál, Zsérc